

Міністерство освіти і науки України
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет агрономії та захисту рослин
Кафедра ґрунтознавства

ҐРУНТОЗНАВСТВО

Тести

**для самоконтролю рівня знань здобувачів першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти спеціальності 201 «Агрономія»**

**Харків
2024**

Міністерство освіти і науки України
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет агрономії та захисту рослин
Кафедра ґрунтознавства

ҐРУНТОЗНАВСТВО

Тести

для самоконтролю рівня знань здобувачів першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти спеціальності 201 «Агрономія»

Затверджено
рішенням навчально-методичної
комісії факультету агрономії та
захисту рослин
Протокол № 14
від 13 березня 2024 р.

Харків
2024

УДК 631.4(079.1)

Г 90

Схвалено на засіданні кафедри ґрунтознавства
Протокол № 7 від 23 січня 2024 р.

Рецензенти:

М. В. Шевченко, доктор с.-г. наук, професор, завідувач кафедри землеробства та гербології ім. О. М. Можейка Державного біотехнологічного університету;

К. Б. Новосад, кандидат с.-г. наук, доцент, доцент кафедри ґрунтознавства Державного біотехнологічного університету.

Г 90 Ґрунтознавство : тести для самоконтролю рівня знань здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 201 «Агрономія» / Державний біотехнологічний університет; уклад : В. В. Дегтярьов, О. Ю. Чекар, С. В. Крохін, А. О. Казюта. — Харків : ДБТУ, 2024. — 56 с.

Наведено тестові завдання по 14 темам дисципліни «Ґрунтознавство». Кожне тестове завдання містить від двох до чотирьох варіантів відповіді, з яких здобувач повинен обрати одну вірну відповідь. В кінці пакету завдань наведена таблиця номерів вірних відповідей на тестові завдання, що дає можливість здобувачам провести самоконтроль знань.

Призначено для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 201 «Агрономія».

УДК 631.4(079.1)

© Дегтярьов В. В., Чекар О. Ю.,
Крохін С. В., Казюта А. О., 2024
© Державний біотехнологічний
університет, 2024

ЗМІСТ

Вступ	4
Тема 1. ПРЕДМЕТ, МЕТА І ЗАВДАННЯ КУРСУ ҐРУНТОЗНАВСТВО	5
Тема 2. ПОХОДЖЕННЯ І СКЛАД МІНЕРАЛЬНОЇ ЧАСТИНИ ҐРУНТУ	8
Тема 3. ПОХОДЖЕННЯ, СКЛАД ВЛАСТИВОСТІ І АГРОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ОРГАНІЧНОЇ ЧАСТИНИ ҐРУНТУ	12
Тема 4. ҐРУНТОВІ КОЛОЇДИ ТА ВБИРНА ЗДАТНІСТЬ ҐРУНТУ	16
Тема 5. СТРУКТУРА ҐРУНТУ ТА ЇЇ АГРОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ	23
Тема 6. ФІЗИЧНІ ПОКАЗНИКИ І ФІЗИКО-МЕХАНІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ҐРУНТУ ТА ЇХ АГРОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ	26
Тема 7. ТЕПЛОВІ ВЛАСТИВОСТІ І ТЕПЛОВИЙ РЕЖИМ ҐРУНТУ	29
Тема 8. ВОДНІ ВЛАСТИВОСТІ І ВОДНИЙ РЕЖИМ ҐРУНТУ	32
Тема 9. ПОВІТРЯНІ ВЛАСТИВОСТІ І ПОВІТРЯНИЙ РЕЖИМ ҐРУНТУ	36
Тема 10. ПОЖИВНИЙ РЕЖИМ. РОДЮЧІСТЬ ҐРУНТУ	39
Тема 11. ПІДЗОЛИСТИЙ ПРОЦЕС ҐРУНТОТВОРЕННЯ Й ОКУЛЬТУРЕННЯ ҐРУНТІВ ПІДЗОЛИСТОГО ТИПУ	42
Тема 12. ГУМУСОВО-АКУМУЛЯТИВНИЙ ПРОЦЕС ҐРУНТОТВОРЕННЯ	45
Тема 13. ГАЛОГЕННІ ҐРУНТИ, ЇХ ГЕОРАФІЯ	48
Тема 14. БОЛОТНИЙ ПРОЦЕС ҐРУНТОТВОРЕННЯ	51
Таблиця відповідей	54

Вступ

Ґрунтознавство – наука про ґрунти, їх утворення, будову, склад та властивості; про закономірності їх географічного поширення; про процеси взаємозв'язку із довкіллям, що визначають формування та розвиток найголовнішої якості ґрунтів – родючості.

Як наукова дисципліна сформувалась наприкінці 19 століття завдяки працям В.В. Докучаєва, П.А. Костичева, М.М. Сибірцева.

Ґрунтознавство є багатогранною наукою, що складається з багатьох розділів. Найважливішими з них є: генезис і класифікація ґрунтів, їх фізика, хімія, біологія, географія, картографія. Наведені розділи відносяться до основних розділів генетичного або «докучаєвського» ґрунтознавства, що вивчає ґрунт як особливе природне утворення, складну поліфункціональну і полікомпонентну відкриту структурну систему, що володіє родючістю та є комплексною функцією гірських порід, клімату, рельєфу, організмів і часу.

У межах ґрунтознавства виділяють прикладні розділи за формами використання ґрунтів – агрономічне, лісове, меліоративне, санітарне, інженерне, екологічне.

Агрономічне ґрунтознавство – наука, що вивчає ґрунт як основний, незамінний засіб сільськогосподарського виробництва, що забезпечує людство продуктами харчування, а промисловість – сировиною. З точки зору агрономічного ґрунтознавства ґрунт формується під впливом сукупного впливу антропогенезу та факторів і умов природного середовища. Це наука про орні ґрунти, їх родючість та шляхи її підвищення.

Використовуючи ґрунт як засіб виробництва, людина суттєво змінює ґрунтоутворення, впливаючи як безпосередньо на властивості ґрунту, його режими і родючість, так і на природні фактори його формування.

Без знання про ґрунт не можливо забезпечити високу продуктивність праці у землеробстві, бо вони є основою для розробки систем ефективного ведення сільськогосподарського виробництва з отриманням значних за обсягом врожаїв високої якості.

Тестові завдання з курсу «Ґрунтознавство» допоможуть здобувачам спеціальності 201 «Агрономія» систематизувати, поглибити та узагальнити отримані знання з предмету, розвинути уміння самостійно опрацьовувати наукову літературу. Можливість перевірки результатів тестування допоможе здобувачу виявити прогалини у вивченні матеріалів та упорядкувати знання з предмету.

Тема 1. ПРЕДМЕТ, МЕТА І ЗАВДАННЯ КУРСУ ҐРУНТОЗНАВСТВО

1. Засновником генетичного ґрунтознавства є:
 1. М.М. Сибірцев.
 2. К.К. Гедройц.
 3. В.В. Докучаєв.
 4. О.Н. Соколовський.
 5. В.Р. Вільямс.
2. Ґрунт, як головний засіб сільськогосподарського виробництва, характеризується наступними особливостями:
 1. Родючістю, обмеженістю у просторі, незамінністю, непереміщаємістю.
 2. Різноманітністю, обмеженістю у просторі, родючістю, незамінністю.
 3. Розораністю, обмеженістю у просторі, родючістю, незамінністю.
3. Факторами і умовами ґрунтотворення є:
 1. Вода, повітря, відсутність шкідливих для рослин речовин, ґрунтотворні породи, рослинний і тваринний світ.
 2. Клімат, рослинний і тваринний світ, ґрунтотворні породи, рельєф, вік.
 3. Клімат, відсутність шкідливих для рослин речовин, ґрунтотворні породи, вода, повітря.
4. Факторами ґрунтотворення є:
 1. Вода, рельєф, вік.
 2. Повітря, відсутність шкідливих для рослин речовин, ґрунтотворні породи.
 3. Клімат, рослинний і тваринний світ, ґрунтотворні породи.
5. Умовами ґрунтотворення є:
 1. Вода, повітря.
 2. Клімат, рослинний і тваринний світ.
 3. Рельєф, вік.
 4. Ґрунтотворні породи, відсутність шкідливих для рослин речовин.
6. Засновником агрономічного ґрунтознавства є:
 1. М.М. Сибірцев.
 2. К.К. Гедройц.
 3. В.В. Докучаєв.
 4. О.Н. Соколовський.
 5. В.Р. Вільямс.
7. Автором монографії «Російський чорнозем є»:
 1. М.М. Сибірцев
 2. К.К. Гедройц.
 3. В.В. Докучаєв.
 4. О.Н. Соколовський.
 5. В.Р. Вільямс.

8. Чим відрізняється ґрунт від геологічної породи?
 1. Забарвленням
 2. Гранулометричним складом
 3. Родючістю
 4. Сольовим складом
 5. Реакцією середовища
9. Автором першого підручника «Ґрунтознавство» є:
 1. М.М. Сибірцев.
 2. К.К. Гедройц.
 3. В.В. Докучаєв.
 4. О.Н. Соколовський.
 5. В.Р. Вільямс.
10. Вчення про вбирну здатність ґрунтів було розроблено:
 1. М.М. Сибірцевим.
 2. К.К. Гедройцем.
 3. В.В. Докучаєвим.
 4. О.Н. Соколовським.
 5. В.Р. Вільямсом.
11. Основи біологічного напрямку в ґрунтознавстві закладені:
 1. М.М. Сибірцевим.
 2. К.К. Гедройцем.
 3. В.В. Докучаєвим.
 4. О.Н. Соколовським.
 5. В.Р. Вільямсом.
12. Першим академіком-ґрунтознавцем був:
 1. М.М. Сибірцев.
 2. К.К. Гедройц.
 3. В.В. Докучаєв.
 4. О.Н. Соколовський.
 5. В.Р. Вільямс.
13. Вчення про єдиний ґрунтоутворний процес розроблено:
 1. М.М. Сибірцевим.
 2. К.К. Гедройцем.
 3. В.В. Докучаєвим.
 4. О.Н. Соколовським.
 5. В.Р. Вільямсом.
14. Наука, що вивчає ґрунт як головний засіб сільськогосподарського виробництва є:
 1. Меліоративне ґрунтознавство.
 2. Генетичне ґрунтознавство.
 3. Агрономічне ґрунтознавство.

4. Екологічне ґрунтознавство.
15. Взаємообумовлений комплекс рослинних угруповань, тваринного світу та неживих компонентів на відповідній території земної поверхні, пов'язаних між собою обміном речовин і енергії, називається:
1. Фітоценоз.
 2. Агроценоз.
 3. Біогеоценоз.
 4. Зооценоз.

Тема 2. ПОХОДЖЕННЯ І СКЛАД МІНЕРАЛЬНОЇ ЧАСТИНИ ГРУНТУ

1. Відклади, що утворюються в наслідок геологічної роботи річкової води в заплаві річки називають:
 1. Колювіальними.
 2. Делювіальними.
 3. Пролювіальними.
 4. Алювіальними.
 5. Елювіальними.
2. Механічне дроблення і зміна хімічного складу ґрунтотворних порід в результаті життєдіяльності живих організмів називається:
 1. Фізичне вивітрювання.
 2. Хімічне вивітрювання.
 3. Біологічне поглинання.
 4. Біологічне вивітрювання.
 5. Біологічна продуктивність.
3. Сукупність змін, які відбуваються з гірськими породами і мінералами, що їх складають, в термодинамічних умовах земної поверхні під впливом природних факторів називається:
 1. Дефляцією.
 2. Ерозією.
 3. Вивітрюванням.
 4. Коразією.
 5. Абразією.
4. Вимивання з ґрунту різних розчинних речовин в процесі вивітрювання та ґрунтотворення низхідним або боковим током ґрунтового розчину називається:
 1. Вилуговуванням.
 2. Вивітрюванням.
 3. Фільтрацією.
 4. Дефляцією.
 5. Ерозією.
5. Продукти геологічної діяльності тимчасових потоків атмосферної води називаються:
 1. Колювіальними.
 2. Делювіальними.
 3. Пролювіальними.
 4. Алювіальними.
 5. Елювіальними.

6. Хімічна взаємодія речовини з водою, що супроводжується розкладом складного хімічного тіла на його складові частини і приєднанням до них іонів H^+ та OH^- називається:

1. Гідратація.
2. Розчинення.
3. Гідроліз.
4. Дисоціація.
5. Гістерезис.

7. Сукупність часточок твердої фази ґрунту з діаметром менше 0,01 мм називається:

1. Глина.
2. Суглинок.
3. Фізичний пісок.
4. Фізична глина.
5. Мул.

8. Сукупність часточок твердої фази ґрунту з діаметром більше 0,01 мм називається:

1. Глина.
2. Суглинок.
3. Фізичний пісок.
4. Фізична глина.
5. Мул.

9. Ґрунти, які виявляють великий опір при обробці, глинисті або суглинисті за гранулометричним складом, називаються:

1. Легкими.
2. Важкими.
3. Теплими.
4. Вологими.
5. Сухими.

10. Ґрунти, які проявляють слабкий опір засобам обробітку (піщані, супіщані) називаються:

1. Легкими.
2. Важкими.
3. Теплими.
4. Вологими.
5. Сухими.

11. Процес втрати мінералами зв'язаної води називається:

1. Випаровування.
2. Гідратація.
3. Дегідратація.
4. Дезінтеграція.

5. Дезагрегація.
12. Продукти руйнування (вивітрювання) корінних гірських порід, які залишаються на місці свого утворення називаються:
1. Колювіальними.
 2. Делювіальними.
 3. Пролювіальними.
 4. Алювіальними.
 5. Елювіальними.
13. Осадкові породи, що утворилися завдяки геологічній дії вітру називаються:
1. Колювіальними.
 2. Делювіальними.
 3. Пролювіальними.
 4. Алювіальними.
 5. Елювіальними.
14. Хрящуваті не обкатані гострокінцеві продукти руйнування крупнокристалічних щільних порід (гранітів, гнейсів та ін.) називаються:
1. Пісок.
 2. Галька.
 3. Дресва.
 4. Дрібнозем.
 5. Пил.
15. Найдрібніші часточки ґрунту (менше 1 мм), наділені каталітичними властивостями називаються:
1. Колоїди.
 2. Молекули.
 3. Іони.
 4. Дрібнозем.
 5. Дресва.
16. Частина долини річки, що періодично затоплюється водою під час повені називається:
1. Терасою.
 2. Заплавою.
 3. Старицею.
 4. Боровою терасою.
 5. Берегом.
17. Верхні шари літосфери, змінені під впливом фізичного, хімічного та біологічного вивітрювання називаються:
1. Педосферою.
 2. Біосферою.
 3. Корою вивітрювання.
 4. Ґрунтом.

18. Пухка, пилювата, карбонатна суглиниста ґрунтотворна порода палевого кольору називається:

1. Елювієм.
2. Делювієм.
3. Лес.
4. Морена.
5. Алювій.

19. Гірські породи, які утворилися з осадових або магматичних порід під впливом високої температури, великого тиску і горотворних процесів в надрах Землі називаються:

1. Осадовими.
2. Магматичними.
3. Метаморфічними.
4. Еоловими.

20. Породи, які утворилися в результаті дії льодовиків називаються:

1. Елювієм.
2. Делювієм.
3. Лес.
4. Морена.
5. Алювій.

Тема 3. ПОХОДЖЕННЯ, СКЛАД ВЛАСТИВОСТІ І АГРОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ОРГАНІЧНОЇ ЧАСТИНИ ҐРУНТУ

1. До складу органічної частини ґрунту входять компоненти:
 1. Вуглець, кисень, водень, азот.
 2. Кальцій, первинні продукти розкладу органічних решток, детрит, власне гумусові речовини.
 3. Свіжі і відмерлі нерозкладені органічні рештки, первинні продукти розкладу органічних решток, детрит, власне гумусові речовини.
2. Яка частина органічних решток йде на утворення гумусу?
 1. 40-50%.
 2. 20-25%.
 3. 3-5%.
 4. 95-97%.
3. Відмерлі органічні рештки, що втратили форму і анатомічну будову називаються:
 1. Власне гумусовими речовинами.
 2. Гуміновими кислотами.
 3. Детритом.
 4. Фульвокислотами.
 5. Ульміном.
4. Сучасні уявлення про процеси гуміфікації і гумусоутворення розроблені:
 1. К.К. Гедройцем.
 2. В.Р. Вільямсом.
 3. Г.М. Висоцьким.
 4. М.М. Кононовою.
 5. П.А. Костичевим.
5. Згідно сучасних уявлень процес гуміфікації і гумусоутворення складається з _____ стадій.
 1. Однієї
 2. Двох
 3. Чотирьох
 4. П'яти
6. Академік О.Н.Соколовський виділяв у складі колоїдного гумусу _____ форми.
 1. Дві
 2. Три
 3. Чотири
7. Активний гумус – той гумус, який _____ після заміни у ґрунтовому вбирному комплексі полівалентних катіонів на натрій.
 1. Не пептизується
 2. Пептизується

8. Пасивний гумус - той гумус, який _____ після заміни у ґрунтовому вбирному комплексі полівалентних катіонів на натрій.

1. Не пептизується

2. Пептизується

9. З хімічної точки зору до складу гумусу входять:

1. Кальцій, первинні продукти розкладу органічних решток, детрит, власне гумусові речовини.

2. Свіжі і відмерлі нерозкладені органічні рештки, первинні продукти розкладу органічних решток, детрит, власне гумусові речовини.

3. Вуглець, кисень, водень, азот.

10. Найбільше у складі гумусу з хімічної точки зору:

1. Кальцію.

2. Вуглецю.

3. Кисню.

4. Азоту.

5. Водню.

11. Найвищим вмістом гумусу характеризуються ґрунти:

1. Дерново-підзолисті.

2. Підзоли.

3. Чорноземи типові.

4. Чорноземи звичайні.

5. Каштанові.

6. Чорноземи південні.

12. Найнижчим вмістом гумусу характеризуються ґрунти:

1. Дерново-підзолисті.

2. Підзоли.

3. Чорноземи типові.

4. Чорноземи звичайні.

5. Каштанові.

6. Чорноземи південні.

13. Факторами гумусонакопичення є:

1. Оптимальні природно-кліматичні умови, гранулометричний і мінералогічний склад ґрунту, наявність полівалентних катіонів (кальцію).

2. Структурний стан ґрунту, гранулометричний і мінералогічний склад ґрунту, наявність полівалентних катіонів (кальцію).

3. Глибина залягання ґрунтових вод, структурний стан ґрунту, гранулометричний і мінералогічний склад ґрунту.

14. Темно-забарвлений продукт складних біофізико-хімічних процесів перетворення органічних решток, який формується тільки в товщі ґрунту називається:

1. Власне гумусовими речовинами.

2. Гуміновими кислотами.
 3. Детритом.
 4. Фульвокислотами.
 5. Ульміном.
15. Комплекс гумусових речовин, які міцно зв'язані з мінеральною частиною ґрунту називаються:
1. Гуміни.
 2. Гумати.
 3. Фульвати.
 4. Гумінові кислоти.
 5. Фульвокислоти.
16. Темнозabarвлені препарати гумусових речовин колоїдної природи, які штучно виділяються з ґрунту в кислотній формі називаються:
1. Гуміни.
 2. Гумати.
 3. Фульвати.
 4. Гумінові кислоти.
 5. Фульвокислоти.
17. Частина гумусових речовин ґрунту, що необоротно зв'язана безпосередньо з поверхніми часточок мінеральної ґрунтотворної породи називається гумусом:
1. Когезійним.
 2. Адгезійним.
 3. Активним.
 4. Колоїдним.
 5. Базоїдним.
18. Частина гумусових речовин ґрунту, що зв'язана з уже покритими гумусом часточками ґрунту через «містки» з багатовалентних катіонів, переважно кальцію, називається гумусом:
1. Когезійним.
 2. Адгезійним.
 3. Активним.
 4. Колоїдним.
 5. Базоїдним.
19. Форма колоїдного гумусу, який не здатний пептизуватися навіть після повного вилучення багатовалентних катіонів з ґрунту, який міцно зв'язаний з мінеральною частиною ґрунту називається:
1. Когезійним.
 2. Адгезійним.
 3. Активним.
 4. Колоїдним.

5. Пасивним.
20. Більш високим вмістом гумусу (при однаковому гранулометричному складі) характеризується:
 1. Сірозем.
 2. Підзол.
 3. Чорнозем південний.
 4. Чорнозем типовий.
 5. Чорнозем звичайний.
21. Більш високий вміст гумусу має:
 1. Чорнозем середньосуглинковий.
 2. Чорнозем середньоглинистий.
 3. Чорнозем важкосуглинковий.
 4. Чорнозем глинистий.
22. Процес розкладу органічних решток до вуглекислоти, води та простих солей називається:
 1. Гуміфікацією.
 2. Гуміфіксацією.
 3. Мінералізацією.
 4. Конденсацією.
23. Вміст азоту в гумусі становить:
 1. 32-39%.
 2. 52-69%.
 3. 3-5%.
 4. 15-20%.
 5. 78-85%.

Тема 4. ГРУНТОВІ КОЛОЇДИ ТА ВБИРНА ЗДАТНІСТЬ ҐРУНТУ

1. Ґрунтові колоїди, що здатні змінювати заряд в залежності від реакції середовища, називаються:
 1. Базоїдами.
 2. Амфолітоїдами.
 3. Ацидоїдами.
 4. Ацидофілами.
 5. Ацидофітами.
2. Від'ємно заряджені колоїди називаються:
 1. Базоїдами.
 2. Амфолітоїдами.
 3. Ацидоїдами.
 4. Ацидофілами.
 5. Ацидофітами.
3. Позитивно заряджені колоїди ґрунту називаються:
 1. Базоїдами.
 2. Амфолітоїдами.
 3. Ацидоїдами.
 4. Ацидофілами.
 5. Ацидофітами.
4. Твердий стан колоїдної дисперсної системи, яка утворюється внаслідок електролітної коагуляції, називається:
 1. Золь.
 2. Гель.
 3. Коагель.
 4. Осад.
 5. Кристал.
5. Твердий стан колоїдної дисперсної системи, яка утворюється внаслідок взаємної коагуляції, називається:
 1. Золь.
 2. Гель.
 3. Коагель.
 4. Осад.
 5. Кристал.
6. Колоїдний розчин називається:
 1. Золь.
 2. Гель.
 3. Коагель.
 4. Осад.
 5. Кристал.

7. Колоїдний осад називається:
1. Золь.
 2. Гель.
 3. Коагель.
 4. Осад.
 5. Кристал.
8. Гель, який утворюється шляхом взаємної коагуляції колоїдів, наприклад гідроксиду заліза з гумусом, називається:
1. Золь.
 2. Гель.
 3. Коагель.
 4. Осад.
 5. Кристал.
9. Процес переходу ґрунтових колоїдів із стану золя в гель називається:
1. Пептизація.
 2. Коагуляція.
 3. Дегідратація.
 4. Гідратація.
 5. Кристалізація.
10. Коагуляція ґрунтових колоїдів без розділення системи на рідину і осад називається:
1. Електролітна.
 2. Взаємна.
 3. Термічна.
 4. Гідрофобна.
 5. Гідрофільна.
11. Коагуляція ґрунтових колоїдів з розділенням системи на рідину і осад називається:
1. Електролітна.
 2. Взаємна.
 3. Термічна.
 4. Гідрофобна.
 5. Гідрофільна.
12. Перехід ґрунтових колоїдів зі стану золю у стан гелю під впливом розчинів електролітів називається:
1. Електролітна коагуляція.
 2. Взаємна коагуляція.
 3. Термічна коагуляція.
 4. Гідрофобна коагуляція.
 5. Гідрофільна коагуляція.

13. Найменша концентрація електроліту, яка викликає початок коагуляції золів ґрунтових колоїдів називається:

1. Ізоелектричною точкою.
2. Порогом коагуляції.
3. Дегідратацією.
4. Кристалізацією.

14. Незворотною коагуляцією є:

1. Електролітна.
2. Взаємна.
3. Електронна.
4. Діалектична.
5. Коагуляційна.

15. Зворотною коагуляцією є:

1. Електролітна.
2. Взаємна.
3. Електронна.
4. Діалектична.
5. Коагуляційна.

16. Вбирання молекул будь-якої речовини з газоподібного середовища або розчину поверхневим шаром твердих часточок ґрунту називається:

1. Абсорбцією.
2. Хемосорбцією.
3. Адсорбцією.
4. Когезією.
5. Адгезією.

17. Здатність ґрунту затримувати ті чи інші речовини із навколишнього середовища називається:

1. Вологоємністю.
2. Адгезією.
3. Вбирною здатністю.
4. Когезією.
5. Адсорбцією.

18. Загальна кількість катіонів, які утримуються у ґрунті і здатні до заміщення на інші катіони, виражена у мг-екв/100 г ґрунту називається:

1. Вбирною здатністю.
2. Ємністю обміну катіонів.
3. Обмінним вбиранням.
4. Біологічним вбиранням.
5. Фізичним вбиранням.

19. Академік К.К.Гедройц виділив у ґрунті _____ видів вбирної здатності:

1. Три.
2. Чотири.
3. П'ять.
4. Шість.
5. Сім.

20. Здатність ґрунту механічно затримувати тверді часточки з суспензій та колоїдних розчинів, що фільтруються через ґрунт називається:

1. Обмінним вбиранням.
2. Фізичним вбиранням.
3. Біологічним вбиранням.
4. Механічним вбиранням.
5. Хімічним вбиранням.

21. Здатність ґрунту вбирати і утримувати різні катіони чи аніони з розчинів, виділяючи при цьому в розчин еквівалентні кількості катіонів чи аніонів іншого роду (виражається в мг-екв/100 г ґрунту) називається:

1. Фізико-хімічним вбиранням.
2. Фізичним вбиранням.
3. Біологічним вбиранням.
4. Механічним вбиранням.
5. Хімічним вбиранням.

22. Здатність ґрунту поглинати переважно елементи мінерального живлення рослин, сполуки азоту та фізіологічно активні речовини, яка обумовлена організмами, що населяють ґрунт називається:

1. Фізико-хімічним вбиранням.
2. Фізичним вбиранням.
3. Біологічним вбиранням.
4. Механічним вбиранням.
5. Хімічним вбиранням.

23. Катіони, які міцно закріплюються в ґрунті і не можуть обмінюватись на інші катіони ґрунтового розчину називаються:

1. Обмінні катіони.
2. Необмінні катіони.
3. Іони.
4. Лужноземельні катіони.

24. Катіони, що утримуються в колоїдному комплексі і здатні обмінюватись на інші катіони, які трапляються у ґрунтовому розчині називаються:

1. Обмінні катіони.
2. Необмінні катіони.
3. Іони.
4. Лужноземельні катіони.

25. Здатність ґрунту як пористого тіла затримувати тверді часточки, які можуть попадати у ґрунт разом з водою, що фільтрується крізь нього називається:

1. Хімічне вбирання.
2. Фізичне вбирання.
3. Біологічне вбирання.
4. Механічне вбирання.
5. Обмінне вбирання.

26. Вбирання ґрунтом катіонів або аніонів, яке не супроводжується виділенням в розчин еквівалентних кількостей іонів іншого роду називається:

1. Необмінне вбирання.
2. Фізичне вбирання.
3. Біологічне вбирання.
4. Механічне вбирання.
5. Обмінне вбирання.

27. Здатність ґрунту вбирати і утримувати різні речовини з навколишнього середовища називається:

1. Реакційна здатність ґрунту.
2. Вбирна здатність ґрунту.
3. Буферна здатність ґрунту.
4. Відновлювальна здатність ґрунту.

28. Здатність ґрунту вбирати речовини у вигляді цілих молекул називається:

1. Хімічне вбирання.
2. Фізичне вбирання.
3. Біологічне вбирання.
4. Механічне вбирання.
5. Обмінне вбирання.

29. Кислотність ґрунту, яка обумовлена наявністю у ґрунтовому розчині іонів водню називається:

1. Пасивною.
2. Обмінною.
3. Гідролітичною.
4. Активною.
5. Потенційною.

30. Організми, які здатні до існування при значній кислотності ґрунту, називаються:

1. Базоїдами.
2. Базифілами.
3. Ацидоїдами.
4. Ацидофілами.
5. Ацидофітами.

31. Рослини, що віддають перевагу кислим ґрунтам називаються:
1. Базоїдами.
 2. Базифілами.
 3. Ацидоїдами.
 4. Ацидофілами.
 5. Ацидофітами.
32. Організми, які розвиваються в лужних ґрунтах, називаються:
1. Базоїдами.
 2. Базифілами.
 3. Ацидоїдами.
 4. Ацидофілами.
 5. Ацидофітами.
33. Спосіб хімічної меліорації кислих ґрунтів з метою заміни у вбирному комплексі обмінних іонів водню та алюмінію на іони кальцію називається:
1. Гіпсуванням.
 2. Вапнуванням.
 3. Кислуванням.
 4. Удобренням.
 5. Підживленням.
34. Здатність ґрунту зберігати реакцію середовища (рН), протистояти дії кислот і лугів називається:
1. Коагуляцією.
 2. Буферністю.
 3. Пептизацією.
 4. Вбирною здатністю.
 5. Структурністю.
35. Частина пасивної кислотності, яка проявляється при взаємодії ґрунту з розчинами гідролітично лужних солей (ацетат натрію рН+8,3) називається:
1. Обмінною.
 2. Гідролітичною.
 3. Активною.
36. Один з методів меліорації содових солонців шляхом внесення в ґрунт кислих хімічних речовин (сірчаної кислоти, сульфатів заліза, алюмінію тощо), які підвищують розчинність сполук кальцію та нейтралізують соду називається:
1. Гіпсуванням.
 2. Вапнуванням.
 3. Кислуванням.
 4. Удобренням.
 5. Підживленням.

37. Кислотність ґрунту, яка обумовлена вмістом обмінно-увібраних іонів водню та алюмінію у ГКВК ґрунту називається:

1. Потенціальною кислотністю ґрунту.
2. Актуальною кислотністю ґрунту.
3. Активною кислотністю ґрунту.

Тема 5. СТРУКТУРА ҐРУНТУ ТА ЇЇ АГРОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ

1. Ґрунтовий агрегат діаметром 3-10 мм, який не має граней та гострих ребер називається:
 1. Призма.
 2. Горішок.
 3. Брила.
 4. Зерно.
 5. Грудка.
2. Руйнування ґрунтових структурних агрегатів під впливом механічних дій, тривалого перезволоження, набухання ґрунтових колоїдів, втрати гумусу, появи натрію у ГКВК та з інших причин називається:
 1. Дезінтеграція.
 2. Дезинсекція.
 3. Дезагрегація.
 4. Денудація.
 5. Декарбонатизація.
3. Ґрунтові агрегати діаметром більше 0,25 мм називаються:
 1. Мікроагрегатами.
 2. Макроагрегатами.
 3. Мулом.
 4. Колоїдами.
 5. Піском.
4. Руйнування структури ґрунту, яке обумовлюється дією різних ґрунтообробних знарядь називається:
 1. Фізико-хімічне руйнування.
 2. Біологічне руйнування.
 3. Механічне руйнування.
 4. Фізичне руйнування.
 5. Хімічне руйнування.
5. Ґрунтові агрегати діаметром менше 0,25 мм називаються:
 1. Мікроагрегатами.
 2. Макроагрегатами.
 3. Піском.
 4. Гравієм.
 5. Межагрегатами.
6. Агрономічно цінною структурою є:
 1. Брилувата.
 2. Грудкувата-зерниста.
 3. Призматична.
 4. Горіхувата.

7. Руйнування структури ґрунту, яке обумовлюється мінералізацією органічних речовин, називається:
1. Фізико-хімічне руйнування.
 2. Біологічне руйнування.
 3. Механічне руйнування.
 4. Фізичне руйнування.
 5. Хімічне руйнування.
8. Руйнування структури ґрунту, яке обумовлюється витісненням кальцію з ГКВК, називається:
1. Фізико-хімічне руйнування.
 2. Біологічне руйнування.
 3. Механічне руйнування.
 4. Фізичне руйнування.
 5. Хімічне руйнування.
9. До типу кубовидної структури відноситься:
1. Призматична.
 2. Лускувата.
 3. Зерниста.
 4. Листувата.
 5. Кубічна.
10. До типу призмовидної структури відноситься:
1. Призматична.
 2. Лускувата.
 3. Зерниста.
 4. Листувата.
 5. Кубічна.
11. До типу плитовидної структури відноситься:
1. Призматична.
 2. Лускувата.
 3. Зерниста.
 4. Листувата.
 5. Кубічна.
12. Факторами структуроутворення є:
1. Ґрунтоутворні породи, клімат, рослинність.
 2. Поживні речовини, вода, тепло.
 3. Глина, гумус, кальцій.
13. Здатність ґрунту розпадатися на окремі агрегати називається:
1. Структурою
 2. Структурністю
 3. Пухкістю
 4. Зв'язністю

14. Скільки діагностичних типів структури (за співвідношенням осей) виділив Захаров С.О.?

1. Два.
2. Три.
3. Чотири.
4. П'ять.

15. Який ґрунт буде характеризуватися більш високою капілярною шпаруватістю і більш високим сумарним випаровуванням вологи?

1. Структурний.
2. Безструктурний.
3. Слабоструктурений.
4. Помірноструктурений.

Тема 6. ФІЗИЧНІ ПОКАЗНИКИ І ФІЗИКО-МЕХАНІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ҐРУНТУ ТА ЇХ АГРОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ

1. Які дані необхідні для розрахунку порозності (шпаруватості) ґрунту?
 1. Вміст гумусу, вміст обмінних катіонів.
 2. Щільність ґрунту, щільність твердої фази ґрунту.
 3. Щільність ґрунту, вміст гумусу.
 4. Вміст води у ґрунті, вміст «фізичної» глини.
2. Здатність ґрунту чинити опір зовнішнім механічним силам, які намагаються роз'єднати його часточки або структурні агрегати (вимірюється в кг/см²) називається:
 1. Щільність ґрунту.
 2. Щільність твердої фази ґрунту.
 3. Порозність ґрунту.
 4. Зв'язність ґрунту.
 5. Липкість ґрунту.
3. Негативне явище, яке найчастіше має місце на поверхні безструктурних і слабоструктурних суглинистих і глинистих ґрунтів після рясного зволоження їх поверхні і подальшого швидкого висихання називається:
 1. Плужна підшва.
 2. Кіркоутворення.
 3. Замулювання.
 4. Ерозія.
 5. Разущільнення.
4. Властивість вологого ґрунту прилипати до ґрунтообробних знарядь називається:
 1. Щільністю ґрунту.
 2. Щільністю твердої фази ґрунту.
 3. Порозністю ґрунту.
 4. Зв'язністю ґрунту.
 5. Липкістю ґрунту.
5. Збільшення об'єму ґрунту при зволоженні називається:
 1. Набуханням ґрунту.
 2. Усадкою ґрунту.
 3. Порозністю ґрунту.
 4. Зв'язністю ґрунту.
 5. Липкістю ґрунту.
6. Здатність вологого ґрунту змінювати форму під впливом зовнішньої сили із збереженням суцільності та наданої форми після усунення зовнішньої сили називається:
 1. Набуханням ґрунту.
 2. Усадкою ґрунту.

3. Порозністю ґрунту.
4. Зв'язністю ґрунту.
5. Липкістю ґрунту.
7. До фізичних показників ґрунту відносять:
 1. Липкість ґрунту, зв'язність ґрунту.
 2. Усадку ґрунту, набухання ґрунту.
 3. Щільність ґрунту, щільність твердої фази ґрунту.
 4. Твердість ґрунту, вологість ґрунту.
8. До фізико-механічних властивостей ґрунту відносять:
 1. Щільність ґрунту, щільність твердої фази ґрунту.
 2. Липкість ґрунту, зв'язність ґрунту.
 3. Порозність ґрунту, вологість ґрунту.
 4. Структурність ґрунту, вміст гумусу.
9. Зменшення об'єму ґрунту внаслідок підсихання називається:
 1. Набухання.
 2. Усадка.
 3. Просадка.
 4. Змивання.
 5. Дефляція.
10. Маса абсолютно сухого ґрунту в одиниці об'єму непорушеної будови називається:
 1. Щільністю твердої фази ґрунту.
 2. Щільністю ґрунту.
 3. Порозністю ґрунту.
 4. Структурністю ґрунту.
 5. Зв'язністю ґрунту.
11. Відношення маси ґрунту до маси рівного об'єму води, взятої при температурі +4°C називається:
 1. Щільністю твердої фази ґрунту.
 2. Щільністю ґрунту.
 3. Порозністю ґрунту.
 4. Структурністю ґрунту.
 5. Зв'язністю ґрунту.
12. Найбільш оптимальні фізико-механічні властивості будуть проявлятися у ґрунті, який насичений катіонами:
 1. Ca^{2+} , Mg^{2+}
 2. Na^+ , K^+
 3. H^+ , Al^{3+}
 4. Ca^{2+} , K^+
 5. Na^+ , Al^{3+}

13. Найвищою липкістю будуть характеризуватися ґрунти, які насичені катіонами:

1. Ca^{2+} , Mg^{2+}
2. Na^+ , K^+
3. H^+ , Al^{3+}
4. Ca^{2+} , K^+
5. Na^+ , Al^{3+}

14. Опір ґрунту проникненню в нього будь-якого тіла певної форми (циліндра, конуса, клина тощо), що вимірюється в $\text{кгс}/\text{см}^2$, називається:

1. Зв'язністю ґрунту.
2. Твердістю ґрунту.
3. Щільністю ґрунту.
4. Липкістю ґрунту.

15. Стан ґрунту за вологістю, коли він не липне до ґрунтообробних знарядь називається:

1. Пластичністю ґрунту.
2. Липкістю ґрунту.
3. Фізичною стиглістю ґрунту.
4. Біологічною стиглістю ґрунту.

Тема 7. ТЕПЛОВІ ВЛАСТИВОСТІ І ТЕПЛОВИЙ РЕЖИМ ҐРУНТУ

1. Відношення кількості променевої енергії Сонця, відбитої від поверхні ґрунту, до кількості енергії, що падає на цю поверхню, називається:
 1. Радіацією ґрунту.
 2. Альbedo ґрунту.
 3. Солюбілізацією.
 4. Коагуляцією.
2. Різниця між приходом (поглинання) та витратами (випромінювання та відбивання) променистої енергії за одиницю часу на одиниці поверхні називається:
 1. Радіацією ґрунту.
 2. Альbedo ґрунту.
 3. Тепловим балансом.
 4. Радіаційним балансом.
3. Співвідношення надходження і витрачання тепла поверхнею ґрунту або певним його шаром за певний проміжок часу називається:
 1. Радіацією ґрунту.
 2. Альbedo ґрунту.
 3. Тепловим балансом.
 4. Радіаційним балансом.
4. Ґрунти легкого гранулометричного складу, які мають малу вологоємність, а тому швидко прогріваються весною, називаються:
 1. Сухими.
 2. Вологими.
 3. Теплими.
 4. Холодними.
 5. Повітряносухими.
5. Ґрунти, які характеризуються великою вологоємністю, можуть утримувати багато води, внаслідок чого прогріваються весною повільніше, на них пізніше розпочинаються весняні польові роботи, називаються:
 1. Сухими.
 2. Вологими.
 3. Теплими.
 4. Холодними.
 5. Повітряносухими.
6. Кількість тепла в калоріях, яка необхідна для нагрівання 1 г або 1 см³ ґрунту на 1°C називається:
 1. Теплопровідність ґрунту.
 2. Теплоємність ґрунту.
 3. Тепловий режим ґрунту.

7. Здатність ґрунту проводити тепло називається:
1. Теплопровідність ґрунту.
 2. Теплоємність ґрунту.
 3. Тепловий режим ґрунту.
8. Сукупність всіх видів надходження та витрат тепла у ґрунт за певний проміжок часу називається:
1. Теплопровідність ґрунту.
 2. Теплоємність ґрунту.
 3. Тепловий режим ґрунту.
9. Сукупність явищ та процесів, пов'язаних з надходженням, переносом, акумуляцією та віддачею тепла ґрунтом називається:
1. Тепловий режим ґрунту.
 2. Теплова меліорація ґрунту.
 3. Теплопровідність ґрунту.
10. В природних умовах, де середньорічна температура профілю ґрунту має від'ємний знак, тип температурного режиму:
1. Тривало-сезонно-промерзаючий.
 2. Мерзлотний.
 3. Сезонно-промерзаючий.
 4. Непромерзаючий.
11. В природних умовах, де середньорічна температура профілю ґрунту переважно вище 0°C, але ґрунт промерзає глибше 1 м, тип температурного режиму:
1. Тривало-сезонно-промерзаючий.
 2. Мерзлотний.
 3. Сезонно-промерзаючий.
 4. Непромерзаючий.
12. В природних умовах, де середньорічна температура профілю ґрунту вище 0°C, але ґрунт промерзає не глибше 1 м і на період не більше п'яти місяців, тип температурного режиму:
1. Тривало-сезонно-промерзаючий.
 2. Мерзлотний.
 3. Сезонно-промерзаючий.
 4. Непромерзаючий.
13. Основним джерелом тепла у ґрунті є:
1. Внутрішня теплота Землі.
 2. Розклад органічних решток.
 3. Променева енергія Сонця.
14. Ґрунти легкого гранулометричного складу, які мають малу вологоємність, а тому швидко прогріваються весною (піщані, супіщані ґрунти) називаються:
1. Холодними ґрунтами.

2. Теплими ґрунтами.
 3. Середньотеплими ґрунтами.
15. Ґрунти, що характеризуються великою вологоємністю, можуть утримувати багато води, мають важкий гранулометричний склад, внаслідок чого прогріваються весною повільніше, на них пізніше розпочинаються весняні польові роботи називаються:
1. Холодними ґрунтами.
 2. Теплими ґрунтами.
 3. Середньотеплими ґрунтами.

Тема 8. ВОДНІ ВЛАСТИВОСТІ І ВОДНИЙ РЕЖИМ ҐРУНТУ

1. Співвідношення між кількістю води, що надходить, і тією, що витрачається з ґрунту за певний відрізок часу (виражається в *мм* водного шару або *м³/га*) називається:

1. Водним режимом ґрунту.
2. Водним балансом ґрунту.
3. Типом водного режиму.
4. Водопроникливістю ґрунту.
5. Вологоємністю ґрунту.

2. Сукупність явищ, що визначають надходження, переміщення, витрату й використання рослинами ґрунтової води називається:

1. Водним режимом ґрунту.
2. Водним балансом ґрунту.
3. Типом водного режиму.
4. Водопроникливістю ґрунту.
5. Вологоємністю ґрунту.

3. Тип водного режиму, характерний для природних зон, де кількість води опадів дорівнює або, частіше, менша ніж кількість води, що випаровується з ґрунту називається:

1. Промивний.
2. Ексудативний.
3. Пермацидний.
4. Непромивний.
5. Випотний.

4. Тип водного режиму, характерний для природних зон, де кількість води опадів значно менша, ніж кількість води, що випаровується з ґрунту називається:

1. Промивний.
2. Ексудативний.
3. Пермацидний.
4. Непромивний.
5. Мерзлотний.

5. Тип водного режиму, характерний для природних зон, де кількість води опадів значно більша, ніж кількість води, що випаровується з ґрунту називається:

1. Промивний.
2. Ексудативний.
3. Випотний.
4. Непромивний.
5. Мерзлотний.

6. Здатність ґрунту пропускати через себе воду називається:
1. Водним режимом.
 2. Водним балансом.
 3. Типом водного режиму.
 4. Водопроникливістю ґрунту.
 5. Вологоємністю ґрунту.
7. Вода, що пересувається у ґрунті під дією сил тяжіння називається:
1. Гігроскопічною.
 2. Капілярною.
 3. Плівковою.
 4. Гравітаційною.
 5. Кристалізаційною.
8. Вода, що утримується або пересувається в ґрунті під дією капілярних (меніскових) сил називається:
1. Гігроскопічною.
 2. Капілярною.
 3. Плівковою.
 4. Гравітаційною.
 5. Кристалізаційною.
9. Вода, що входить до складу кристалічних речовин у вигляді самостійних молекул називається:
1. Гігроскопічною.
 2. Капілярною.
 3. Плівковою.
 4. Гравітаційною.
 5. Кристалізаційною.
10. Рідка вода, яка обволікає тверді часточки ґрунту суцільною плівкою, утримується завдяки молекулярним силам зчеплення між твердими часточками ґрунту та орієнтованими навколо них молекулами води називається:
1. Гігроскопічною.
 2. Капілярною.
 3. Плівковою.
 4. Гравітаційною.
 5. Кристалізаційною.
11. Пароподібна вода, яку ґрунт поглинає з повітря називається:
1. Гігроскопічною.
 2. Капілярною.
 3. Плівковою.
 4. Гравітаційною.
 5. Кристалізаційною.

12. Вологість ґрунту, за якої проявляються перші ознаки в'янення рослин, які не зникають при переміщенні рослин в атмосферу, насичену водяними парами, називається:

1. Вологість уповільнення росту рослин.
2. Вологість ґрунту.
3. Вологість стійкого в'янення рослин.
4. Вологість прилипання ґрунту.
5. Найменша вологостійкість ґрунту.

13. Найбільший вміст у ґрунті вологи, яка утримується силами при тяжіння на поверхні твердих часточок ґрунту називається:

1. Найменша вологостійкість ґрунту.
2. Вологостійкість ґрунту.
3. Максимальна молекулярна вологостійкість ґрунту.
4. Повна вологостійкість ґрунту.
5. Капілярна вологостійкість ґрунту.

14. Вміст вологи у ґрунті при умові повного заповнення всіх пор водою називається:

1. Найменша вологостійкість ґрунту.
2. Вологостійкість ґрунту.
3. Максимальна молекулярна вологостійкість ґрунту.
4. Повна вологостійкість ґрунту.
5. Капілярна вологостійкість ґрунту.

15. Максимально можливий вміст підвішеної води після відтоку всієї гравітаційної води називається:

1. Найменша вологостійкість ґрунту.
2. Вологостійкість ґрунту.
3. Максимальна молекулярна вологостійкість ґрунту.
4. Повна вологостійкість ґрунту.
5. Капілярна вологостійкість ґрунту.

16. Найбільша кількість пароподібної вологи, яку ґрунт може поглинути з повітря, насиченого (на 98%) вологою називається:

1. Найменша вологостійкість ґрунту.
2. Максимальна гігроскопічність ґрунту.
3. Максимальна молекулярна вологостійкість ґрунту.
4. Повна вологостійкість ґрунту.
5. Капілярна вологостійкість ґрунту.

17. Здатність ґрунту сорбувати на поверхні своїх часточок молекули води, з навколишнього середовища називається:

1. Гігроскопічність ґрунту.
2. Вологостійкість ґрунту.
3. Максимальна молекулярна вологостійкість ґрунту.

4. Повна вологоємність ґрунту.
5. Капілярна вологоємність ґрунту.
18. Ґрунти, які формуються і розвиваються за рахунок води атмосферних опадів, надлишок якої стікає по схилах називаються:
 1. Гідроморфними.
 2. Автоморфними.
 3. Викопними.
 4. Зональними.
 5. Слаборозвиненими.
19. Ґрунти різних типів, які формуються під впливом стійкого надлишкового зволоження, що проявляється в будові профілю (оглеєння) називаються:
 1. Гідроморфними.
 2. Автоморфними.
 3. Викопними.
 4. Зональними.
 5. Слаборозвиненими.
20. Шар ґрунту або підґрунтя, який залягає безпосередньо над водоносним горизонтом і утримує капілярну вологу, гідравлічно зв'язану з водою водоносного горизонту називається:
 1. Капілярна кайма.
 2. Псевдофібра.
 3. Прошарок.
21. Вологість ґрунту, яка відповідає максимальній кількості пливчастої води називається:
 1. Максимальна гігроскопічність ґрунту.
 2. Максимальна молекулярна вологоємність ґрунту.
 3. Максимальна вологоємність ґрунту.
22. Найбільша кількість пароподібної води, яку може поглинати (вбирати) ґрунт з повітря називається:
 1. Максимальна гігроскопічність ґрунту.
 2. Максимальна молекулярна вологоємність ґрунту.
 3. Максимальна вологоємність ґрунту.

Тема 9. ПОВІТРЯНІ ВЛАСТИВОСТІ І ПОВІТРЯНИЙ РЕЖИМ ҐРУНТУ

1. Надходження повітря, особливо кисню, у ґрунт з атмосфери називається:
 1. Адсорбцією.
 2. Адгезією.
 3. Аерацією.
 4. Абсорбцією.
2. Організми, для життєдіяльності яких необхідна присутність вільного молекулярного кисню називають:
 1. Анаеробами.
 2. Аеробами.
 3. Ксерофітами.
 4. Солероси.
3. Здатність ґрунту пропускати через себе повітря називається:
 1. Адсорбцією.
 2. Адгезією.
 3. Повітропроникністю.
 4. Абсорбцією.
4. Обмін повітрям між ґрунтом та атмосферою внаслідок змін температури та вологості ґрунту, змін атмосферного тиску, пересування води, а також вітру та дифузії називається:
 1. Адсорбцією.
 2. Повітрообміном.
 3. Повітропроникністю.
 4. Повітроємністю.
5. Об'єм ґрунтових пор, які утримують повітря, при вологості ґрунту, що відповідає найменшій вологоємності називається:
 1. Адсорбцією ґрунту.
 2. Повітрообміном ґрунту.
 3. Повітропроникністю ґрунту.
 4. Повітроємністю ґрунту.
6. Сумарний об'єм пор між твердими часточками ґрунту та всередині їх, виражений у відсотках від загального об'єму ґрунту в непорушеному стані називається:
 1. Пористістю ґрунту.
 2. Повітрообміном ґрунту.
 3. Повітропроникністю ґрунту.
 4. Повітроємністю ґрунту.
7. Ґрунтове повітря, порівняно з атмосферним містить більше:
 1. Кисню.
 2. Азоту.

3. Вуглекислого газу.
4. Аргону.
8. Ґрунтове повітря, порівняно з атмосферним містить менше:
 1. Кисню.
 2. Азоту.
 3. Вуглекислого газу.
 4. Карбону.
9. Ґрунтове повітря, що увібране ґрунтовими часточками і утримуване на їх поверхні в ущільненому стані сорбційними силами називається:
 1. Адсорбоване.
 2. Защемлене.
 3. Розчинене.
 4. Вільне.
10. Ґрунтове повітря, що знаходиться в порах ґрунту з усіх сторін ізольованих вологою називається:
 1. Адсорбоване.
 2. Защемлене.
 3. Розчинене.
 4. Вільне.
11. Ґрунтове повітря, яке розчинене у ґрунтовому розчині називається:
 1. Адсорбоване.
 2. Защемлене.
 3. Розчинене.
 4. Вільне.
12. Ґрунтове повітря, що знаходиться в порах ґрунту, вільно переміщується в них і контактує з атмосферним повітрям називається:
 1. Адсорбоване.
 2. Защемлене.
 3. Розчинене.
 4. Вільне.
13. До складу ґрунтового повітря входять гази:
 1. N_2 , O_2 , CO_2
 2. N_2 , O_2
 3. O_2 , CO_2
 4. N_2 , CO_2
14. У складі газів ґрунтового повітря переважає:
 1. O_2
 2. N_2
 3. CO_2
 4. H_2

15. Вміст кисню в ґрунтовому повітрі складає(об'ємних %):

1. 78-80%
2. 0-20%
3. 0,1-15%
4. 8-10%

Тема 10. ПОЖИВНИЙ РЕЖИМ. РОДЮЧІСТЬ ҐРУНТУ

1. Потенційна здатність ґрунту відновлювати нітрати та нітрити до газоподібних окислів азоту, аміаку та молекулярного азоту називається:
 1. Каталазна активність ґрунту.
 2. Біологічна активність ґрунту.
 3. Денітрифікуюча активність ґрунту.
 4. Нітрифікуюча активність ґрунту.
 5. Уреазна активність ґрунту.
2. Потенційна здатність ґрунту накопичувати нітрати при окисленні солей амонію в результаті життєдіяльності мікроорганізмів називається:
 1. Каталазна активність ґрунту.
 2. Біологічна активність ґрунту.
 3. Денітрифікуюча активність ґрунту.
 4. Нітрифікуюча активність ґрунту.
 5. Уреазна активність ґрунту.
3. Процес розкладу мікроорганізмами органічних азотистих речовин з виділенням аміаку називається:
 1. Каталазна активність ґрунту.
 2. Біологічна активність ґрунту.
 3. Денітрифікуюча активність ґрунту.
 4. Нітрифікуюча активність ґрунту.
 5. Амоніфікація.
4. Складні органічні речовини мікробного походження, які в малих кількостях пригнічують розвиток мікроорганізмів називаються:
 1. Вітамінами.
 2. Ростактивуючими речовинами.
 3. Антибіотиками.
 4. Макроелементами.
 5. Мікроелементами.
5. Ґрунтові бактерії, які утворюють бульбочки на коріннях борових рослин і фіксують молекулярний азот у симбіозі з цими рослинами називаються:
 1. Амоніфікатори.
 2. Денітрифікатори.
 3. Бульбочковими.
 4. Антибіотиками.
6. Хімічні елементи, що є необхідними складовими частинами організмів, без яких неможливе їх існування називаються:
 1. Вітамінами.
 2. Ростактивуючими речовинами.
 3. Антибіотиками.
 4. Макроелементами.

5. Мікроелементами.
7. Речовини, що виробляються мікробами-активаторами, які прискорюють надходження азоту та фосфору, вітамінів, посилюють синтез амінокислот, нуклеїнових кислот та інших речовин називаються:
 1. Антибіотиками.
 2. Біотичними.
 3. Добривами.
 4. Мікроелементами.
 5. Макроелементами.
8. Мікроорганізми, які отримують вуглець з органічних сполук називаються:
 1. Геофіли.
 2. Геофіти.
 3. Гетеротрофи.
 4. Ефемери.
 5. Евритрофи.
9. Перехід поживних речовин ґрунту з доступної для рослин форми в недоступну називається:
 1. Мобілізацією поживних речовин.
 2. Імобілізацією поживних речовин.
 3. Накопиченням поживних речовин.
 4. Консервацією поживних речовин.
10. Речовини, які блокують ті чи інші ланки метаболізму живого організму, подавляючи його розвиток називаються:
 1. Активатори.
 2. Інгібітори.
 3. Вітаміни.
 4. Ауксини.
11. Хімічні елементи, які засвоюються рослинами у великих кількостях називаються:
 1. Мікроелементами.
 2. Макроелементами.
 3. Важкими металами.
 4. Мінеральними добривами.
12. Хімічні елементи, що необхідні рослинам в незначних кількостях для нормального розвитку називаються:
 1. Мікроелементами.
 2. Макроелементами.
 3. Важкими металами.
 4. Мінеральними добривами.

13. Процес мікробіологічного перетворення азоту у ґрунті з аміачних форм у нітратні з утворенням селітр називається:

1. Денітрифікація.
2. Нітрифікація.
3. Амоніфікація.
4. Мінералізація.

14. Речовини або елементи, які потрібні для живлення рослин називаються:

1. Поживними речовинами.
2. Важкими металами.
3. Антибіотиками.
4. Інгібіторами.

15. Здатність ґрунту задовольняти потреби рослин у поживних речовинах, воді, біотичному та фізико-хімічному середовищі називається:

1. Поживним режимом ґрунту.
2. Родючістю ґрунту.
3. Тепловим режимом ґрунту.
4. Водним режимом ґрунту.

16. Природним факторами родючості ґрунту є:

1. Материнські породи, клімат, рослинність, рельєф, вік.
2. Вміст поживних речовин, вода, тепло, повітря, коренемістячий шар ґрунту, відсутність шкідливих речовин.
3. Гумус, глина, кальцій.

17. Рівень ефективної родючості ґрунту визначають:

1. Вміст поживних речовин, вода, тепло, повітря, коренемістячий шар ґрунту, відсутність шкідливих речовин.
2. Ґрунтові умови, погодно-кліматичні умови, фітосанітарні умови, рослина, господарська діяльність людини.
3. Материнські породи, клімат, рослинність, рельєф, вік.

Тема 11. ПІДЗОЛИСТИЙ ПРОЦЕС ГРУНТОТВОРЕННЯ Й ОКУЛЬТУРЕННЯ ГРУНТІВ ПІДЗОЛИСТОГО ТИПУ

1. Вкажіть номер профілю дерново-середньо-підзолистого ґрунту:
 1. Eh+E+I₁+I₂+IP+P
 2. HE+E+I+IP+P; HE<E
 3. HE+E+I+IP+P; HE≥E
2. Який захід використовують для меліорації ґрунтів підзолистого типу?
 1. Гіпсування
 2. Промивка
 3. Вапнування
 4. Кислування
3. Який ґрунт з нижче вказаних ґрунтів формується в Лісовій зоні?
 1. Чорнозем вилужений.
 2. Дерново-підзолистий.
 3. Чорнозем типовий.
 4. Чорнозем звичайний.
 5. Каштановий.
4. На яких ґрунтоутворних породах переважно формуються дерново-підзолисті ґрунти?
 1. Лесові породи.
 2. Морени або флювіогляціальні відклади.
 3. Морські відклади.
 4. Пролувій.
 5. Делувій.
5. Для профілю ґрунтів підзолистого типу характерно:
 1. Акумуляція гумусу.
 2. Наявність кротовин.
 3. Засолення.
 4. Диференціація профілю.
 5. Виділення карбонатів у вигляді «псевдоміцелію».
6. Яке новоутворення характерно для елювіального горизонту ґрунтів підзолистого ряду?
 1. Колоїдне лакування.
 2. «Псевдоміцелій».
 3. Кротовини.
 4. Залізисто-марганцеві пунктуації.
 5. Кремнеземиста присипка.
7. Яке новоутворення характерно для ілювіального горизонту ґрунтів підзолистого ряду?
 1. Білозірка.
 2. Колоїдне лакування.

3. «Псевдоміцелій».
 4. Кремнеземиста присипка.
 5. Залізисто-марганцеві пунктуації.
8. Яка структура характерна для елювіального горизонту ґрунтів підзолистого типу?
1. Зерниста.
 2. Грудкувата.
 3. Стовбчаста.
 4. Плитчаста.
 5. Призматична.
9. Яка структура характерна для ілювіального горизонту ґрунтів підзолистого типу?
1. Плитчаста.
 2. Горіхувата.
 3. Зерниста.
 4. Листувата.
 5. Грудкувата.
10. Який тип водного режиму має місце при формуванні ґрунтів підзолистого ряду?
1. Випотний.
 2. Непромивний.
 3. Промивний.
 4. Періодично-промивний.
11. Під дією яких рослинних формацій утворюються ґрунти підзолистого типу?
1. Мохово-лишайникова.
 2. Трав'яна.
 3. Деревна.
12. Який тип водного режиму має місце при формуванні опідзолених ґрунтів?
1. Промивний.
 2. Періодично-промивний.
 3. Непромивний.
 4. Випотний.
13. Під якою рослинністю утворились опідзолені ґрунти?
1. Ялинові ліси.
 2. Трав'яна рослинність.
 3. Широколистяні ліси.
14. На яких породах відбувається утворення опідзолених ґрунтів?
1. Морени.
 2. Флювіогляціальні відклади.
 3. Делювій.

4. Озерні відклади.
5. Лесові породи.
15. Який, з нижченаведених, ґрунт не має чистого ілювіального горизонту?
 1. Світло-сірий опідзолений.
 2. Сірий опідзолений.
 3. Темно-сірий опідзолений.
 4. Чорнозем опідзолений.
16. Який, з нижченаведених, ґрунт має чистий елювіальний горизонт?
 1. Чорнозем опідзолений.
 2. Сірий опідзолений.
 3. Темно-сірий опідзолений.
 4. Світло-сірий опідзолений.
17. Під сукупною дією яких процесів ґрунтоутворення формувались опідзолені ґрунти?
 1. Болотний та гумусово-акумулятивний.
 2. Підзолистий та гумусово-акумулятивний.
 3. Солонцюватий та болотний.
 4. Болотний та підзолистий.
18. Яку будову профілю мають чорноземи опідзолені?
 1. He+HrI+HPI+Pk
 2. He+HI+I+PI+Pk
 3. HE+E(h)+IE+I+PI+Pk
 4. HE+HIs+IHPS+Ps
19. Для яких ґрунтів необхідно проводити комплекс заходів, який передбачає поступове поглиблення орного шару, внесення підвищених доз гною, мінеральних добрив і мікроелементів, вапнування?
 1. Чорнозем звичайний.
 2. Солонець.
 3. Світло-сірий опідзолений.
 4. Солончак.
20. Для якої зони характерні опідзолені ґрунти?
 1. Степ.
 2. Лісостеп.
 3. Напівпустеля.
 4. Полісся.

Тема 12. ГУМУСОВО-АКУМУЛЯТИВНИЙ ПРОЦЕС ГРУНТОТВОРЕННЯ

1. Які ґрунти у нижчеперелічених властиві Лісостеповій зоні?
 1. Чорнозем типовий.
 2. Чорнозем звичайний.
 3. Чорнозем південний.
 4. Каштановий.
 5. Дерново-сильопідзолистий.
2. Вкажіть номер профілю чорнозему типового:
 1. Н+Нр+НР+Ph+Pgl
 2. Н/к+Нрк+НРк+Phк+Рк
 3. Не+НІ+І+ІР+Рк
 4. Н/к+НРк+Рк
 5. Н+НР+Р
3. Яка реакція ґрунтового розчину притаманна чорноземам типовим?
 1. Кисла.
 2. Лужна.
 3. Нейтральна.
4. Для чорноземів характерною структурою є:
 1. Грудкувата і зерниста.
 2. Горіхувата.
 3. Стовбчаста.
 4. Призмovidна.
 5. Листувата.
5. Для профілю чорнозему характерно:
 1. Огlesenня.
 2. Засолення.
 3. Перерозподіл колоїдів по профілю.
 4. Колоїдне лакування.
 5. наявність кротовин.
6. Вкажіть номер пропущеного індексу генетичного горизонту чорнозему карбонатного __+Нрк+НРк+Phк+Рк:
 1. Н
 2. Нgl
 3. Нs
 4. Н/к
 5. Нк
7. Які ґрунти із нижчеперелічених властиві Степовій зоні?
 1. Дерново-слабопідзолистий.
 2. Чорнозем звичайний.
 3. Чорнозем типовий.

4. Сірозем.
8. Для чорноземів типових характерні виділення карбонатів кальцію у вигляді:
1. Білозірки.
 2. «Шари» мергелю та лучного вапна.
 3. Псевдоміцелію.
 4. «Журавчики».
9. Для чорноземів звичайних та південних характерні виділення карбонатів кальцію у вигляді:
1. «Дутики».
 2. «Шари» мергелю та лучного вапна.
 3. «Журавчики».
 4. Білозірки.
10. На яких породах переважно утворюються чорноземи?
1. Пролувій.
 2. Алювій.
 3. Лесові породи.
 4. Флювіогляціальні відклади.
11. Який тип водного режиму має місце при формуванні чорноземів?
1. Промивний.
 2. Непромивний.
 3. Випотний.
 4. Періодично-промивний.
12. Яка рослинна формація є головним фактором розвитку гумусово-аккумулятивного процесу?
1. Деревна.
 2. Мохово-лишайникова.
 3. Трав'яна.
13. Які обмінно-увібрані катіони переважають в ґрунтовому колоїдному комплексі чорноземів?
1. H^+ , Fe^{3+}
 2. Ca^{2+} , Mg^{2+}
 3. Na^+ , K^+ , Mg^{2+}
14. Яка з перелічених нижче діагностичних ознак характерна для вилужених чорноземів?
1. Оглеєння.
 2. Засолення.
 3. Наявність $CaCO_3$ по всьому профілю.
 4. Вилуженість карбонатів.
15. Під яким номером представлений профіль чорнозему вилуженого?
1. $H+Hr+Hr+P$

2. H/k+H_{pk}+H_{PK}+P_k
 3. H/k+H_{PK}+P_k
 4. H_e+H_{pI}+H_{PI}+P_k
16. Які ґрунти формуються при несприятливих умовах (близьке залягання підґрунтових вод, близьке залягання щільних підстилаючих порід, сухість умов ґрунтотворення) за гумусово-акумулятивним процесом ґрунтотворення?
1. Чорноземи опідзолені.
 2. Дерново-середньопідзолисті.
 3. Дернові.
 4. Каштанові.
17. Чим відрізняються лучно-чорноземні ґрунти від типових чорноземів?
1. Наявністю псевдо міцелію.
 2. Вилуженістю карбонатів.
 3. Оглеєністю материнської породи.
 4. Наявністю кротовин.
18. Який тип профілю мають дернові ґрунти?
1. Акумулятивний.
 2. Диференційований.
 3. Звичайний.
19. Вкажіть номер профілю дернового ґрунту:
1. H_E+E+I+I_P+P; H_E<E
 2. H+H_p+H_P+P_h+P_{gl}
 3. H/k+H_{pk}+H_{PK}+P_{hk}+P_k
 4. H+H_P+P
20. Агротехнічні прийоми в чорноземній зоні повинні бути спрямовані на:
1. Регулювання окисно-відновного режиму.
 2. Збереження та поновлення кількості вологи в ґрунті.
 3. Попередження вторинного засолення ґрунтів.

Тема 13. ГАЛОГЕННІ ГРУНТИ, ЇХ ГЕОГРАФІЯ

1. Галогенні ґрунти у своєму розвитку проходять три стадії. Вказати номер вірної відповіді.
 1. Солодь – солонець – солончак.
 2. Солончак – солонець – солодь.
 3. Солонець – солончак – солодь.
2. Якою реакцією ґрунтового розчину характеризуються солоді?
 1. Нейтральною.
 2. Кислою.
 3. Лужною.
3. Для хімічної меліорації солонцюватих ґрунтів використовують:
 1. Вапно.
 2. Дефекат.
 3. Фосфогіпс.
4. Який з наведених профілів ґрунтів характерний для солонців?
 1. HE+HIs+HPs+Ps
 2. Hs+Hps+HPs+Ps
 3. HE+E+I+IP+P
5. На якому ґрунті частіше спостерігається вимокання озимих?
 1. Чорноземі типовому.
 2. Чорноземі солончаковому.
 3. Темно-сірому опідзоленому.
 4. Солоді.
 5. Сірому опідзоленому.
6. Якою реакцією ґрунтового розчину характеризуються солонці?
 1. Кислою.
 2. Нейтральною.
 3. Лужною.
7. Які обмінно-увібрані катіони переважають в ґрунтовому колоїдному вбирному комплексі солонців?
 1. $H^+ + Fe^{3+}$
 2. $Ca^{2+} + Mg^{2+}$
 3. $Na^+ + K^+ + Mg^{2+}$
8. Яка реакція ґрунтового розчину притаманна солончакам (за виключенням содових солончаків)?
 1. Кисла.
 2. Лужна.
 3. Нейтральна.
9. Для профілю солончаків характерно:
 1. Акумулятивний тип профілю.
 2. Диференційований тип профілю.

3. Відсутність солей по профілю.
10. Осолоділі ґрунти зустрічаються по особливих формах рельєфу:
 1. На схилах.
 2. На вододілах.
 3. По блюдцеподібних зниженнях, подах.
11. Для профілю солонців характерно:
 1. Диференційований тип профілю за елювіально-ілювіальним типом.
 2. Гумусово-акумулятивний тип профілю.
 3. Накопичення SiO_2 по всьому профілю.
 4. Оглеєність всього профілю.
12. Який обмінно-увібраний катіон переважає у складі ґрунтового колоїдного вбирного комплексу осолоділих ґрунтів?
 1. $\text{Ca}^{2+} + \text{Mg}^{2+}$
 2. $\text{Na}^+ + \text{K}^+$
 3. H^+
13. Вкажіть ефективний захід покращення агрономічних характеристик осолоділих ґрунтів:
 1. Гіпсування + органічні добрива + поглиблення орного шару.
 2. Валпсування + дренаж.
 3. Промивка ґрунту + підбір культур + органічні і мінеральні добрива.
14. Під яким номером представлений профіль чорнозему глибоко солончакуватого?
 1. Н/к + НРк + Рк
 2. Нs+Нps+НPs+Phs+Ps
 3. Н+Нps+НPs+Phs+Ps
 4. Н+Нp+НP+Phs+Ps
15. Поява якої солі викликає високу лужність в солонцях?
 1. NaCl , KCl
 2. Na_2CO_3 , NaHCO_3
 3. Na_2SO_4 , K_2SO_4
 4. CaSO_4 , MgSO_4
16. Що характерно для ілювіального горизонту (ІНs) солонців?
 1. Червоно-бурий колір.
 2. Чорний колір.
 3. Збіднений на мулувату фракцію.
 4. Пластинчаста структура.
17. Що характерно для ілювіального горизонту (ІНs) солонців?
 1. Червоно-бурий колір.
 2. Чорний колір.
 3. Збіднений на мулувату фракцію.
 4. Пластинчаста структура.

18. Що характерно для гумусово-елювіального (надсолонцювого ЕН) горизонту?

1. Грудкувато-плитчаста або пластинчаста структура.
2. Колоїдне лакування.
3. Стовпчаста структура.
4. Червоно-бурий колір.

19. В яких умовах формуються осолоділі ґрунти?

1. В анаеробних умовах.
2. В умовах нестачі вологи.
3. Перезволоженість та спорадично анаеробні умови.

20. Що характерно для профілю осолоділих ґрунтів?

1. Відсутність горизонтів вимивання та вмивання колоїдів, накопичення солей.
2. Різко диференційований профіль за елювіально-ілювіальним типом, наявність соди.
3. Диференційований елювіально-ілювіальний профіль, накопичення SiO_2 по всьому профілю, відсутність солей.

Тема 14. БОЛОТНИЙ ПРОЦЕС ҐРУНТОТВОРЕННЯ

1. Профіль лучно-болотного ґрунту має такий вигляд:
 1. H+H_pgl+HPgl+Phgl+Pgl
 2. Hgl+H_pgl+HPgl+Phgl+Pgl
 3. HtGl+HPGl+PGl
 4. H+H_p+HP+Pgl
 5. H+H_p+HPgl+Pgl
2. Біохімічний процес, що розвивається в анаеробних умовах за участю органічних сполук та анаеробних мікроорганізмів, і закінчується диспергацією ґрунтової маси та накопиченням закисних форм заліза і марганцю називається:
 1. Торфоутворенням.
 2. Засоленням.
 3. Осолонцюванням.
 4. Глеєутворенням.
3. Біохімічний процес, що проходить під впливом різних мікроорганізмів, продукти життєдіяльності яких консервують рослинні рештки, називається:
 1. Глеєутворенням.
 2. Осолодінням.
 3. Торфоутворенням.
 4. Осолонцюванням.
4. Для якого горизонту характерна більш-менш щільна (в сухому стані) і липка (при зволоженні) суглиниста або глиниста маса сизувато-сірого кольору із оливковим відтінком?
 1. Елювіального.
 2. Глейового.
 3. Ілювіального.
 4. Гумусово-аккумулятивного.
5. Який процес ґрунтоутворення протікає в умовах перезволоження та повного анаеробіозу?
 1. Солонцюватий.
 2. Гумусово-аккумулятивний.
 3. Болотний.
 4. Підзолистий.
6. У якому випадку може відбуватись розвиток болотного процесу ґрунтоутворення?
 1. На рівних територіях при глибокому заляганні підґрунтових вод.
 2. При накопиченні води у замкнутих депресіях місцевості.
 3. На вододілах, територій що гарно дреноються.
 4. На схилах.

7. Який тип боліт утворюється при перезволоженні поверхневими водами?
1. Низинні.
 2. Перехідні.
 3. Верхові.
8. Який тип боліт утворюється при перезволоженні підґрунтовими водами, які майже завжди засолені легкорозчинними солями?
1. Низинні.
 2. Перехідні.
 3. Верхові.
9. Який тип боліт утворюється при перемінному зволоженні поверхневими та підґрунтовими водами (залежить від сезону року)?
1. Низинні.
 2. Перехідні.
 3. Верхові.
10. Які мінерали надають специфічне оливкове забарвлення ґрунту в результаті процесів оглеєння?
1. Пірит, вівіаніт, гідротроїліт.
 2. Каолініт, монтморилоніт.
 3. Кварцу.
 4. Ортоклаз.
11. До появи яких газів призводять процеси відновлення в болотних ґрунтах?
1. H_2S , CH_4
 2. O_2
 3. N_2
12. Профіль мінерального болотного ґрунту має такий вигляд:
1. HGl+HpGl+HPGl+PGl
 2. H+HpGl+HPgl+Pgl
 3. T+HGl+HpGl+HPGl+PGl
 4. H+Hp+HPgl+Phgl+Pgl
13. Профіль торф'яно-болотного ґрунту має такий вигляд:
1. H+HpGl+HPgl+Pgl
 2. HGl+HpGl+HPGl+PGl
 3. T+HGl+HPGl+PGl (T= 25-50 см)
 4. H(T)Gl+HPGl+PGl
14. Які новоутворення мають місце в болотних ґрунтах?
1. «Білозірка».
 2. Колоїдне лакування.
 3. Кремнеземиста присипка.
 4. Залізо-марганцеві конкреції.

15. Як називають ґрунти, які мають потужність торфового шару від 50 см до декількох метрів?

1. Мулуватоболотні.
2. Торфянистоболотні.
3. Торф'яноболотні.
4. Торфовища.

16. В якій природній зоні на території України найбільший часто зустрічаються болотні ґрунти?

1. Лісостеп.
2. Степ.
3. Полісся.

17. Окультурювання торфовищ, як орних земель, передбачає такий комплекс заходів:

1. Поглиблення орного шару + вапнування + органічні добрива.
2. Осушення + мінеральні добрива, мікроелементи + сівозміни + піскування + глинування.
3. Заходи спрямовані на збереження та накопичення вологи в ґрунті + органічні та мінеральні добрива + сівозміна.

18. Які з перелічених нижче характеристик властиві мінеральним болотним ґрунтам?

1. Низький рівень родючості, поганий водноповітряний режим, багато токсичних речовин (Fe, Mn, Al), низький вміст гумусу.
2. Достатньо високий вміст гумусу, гарні фізичні характеристики, добре забезпечені N, P, K, сприятливий водноповітряний режим.
3. Бідні на основи (Ca, Mg), кислі, бідні на поживні речовини (особливо N), структура німічна, при зволоженні запливають.
4. Кисла реакція ґрунтового розчину, насиченість увібраним воднем, невисока гумусованість, низькі показники ємності вбирання, періодичне перезволоження.

19. Який тип водного режиму мають ґрунти болотного типу ґрунтоутворення?

1. Автоморфний.
2. Напівгідроморфний.
3. Гідроморфний.

20. Поселення якої рослинності спричиняє формування дуже бідних оліготрофних боліт?

1. Осоки, щільнокущові, злаки.
2. Журавлина, куничник.
3. Очерет, рогіз.
4. Сфагновий мох.

Таблиця відповідей

№ теми	ПИТАННЯ																																						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37		
1	3	1	2	3	3	5	3	3	1	2	3	3	3	3	3																								
2	4	4	3	1	2	3	4	3	2	1	3	5	4	3	4	2	3	3	3	4																			
3	3	3	3	4	2	1	2	1	3	2	3	2	1	1	1	4	2	1	5	4	4	3	3																
4	2	3	1	2	3	1	2	3	2	5	4	1	2	2	1	3	3	2	3	4	1	3	2	1	4	1	2	2	4	4	5	2	2	2	2	2	3	1	
5	5	3	2	3	1	2	2	1	3	1	2	3	2	2	2																								
6	2	4	2	5	1	3	3	2	2	2	1	1	2	2	3																								
7	2	4	3	3	4	2	1	3	1	2	1	3	3	2	1																								
8	2	1	4	2	1	4	4	2	5	3	1	3	3	4	1	2	1	2	1	1	3	1																	
9	3	2	3	2	4	1	3	1	1	2	3	4	1	2	2																								
10	3	4	5	3	3	3	2	3	2	2	2	1	2	1	2	2	2																						
11	3	3	2	2	4	5	2	4	2	3	3	2	3	5	4	4	2	1	3	2																			
12	1	2	3	1	5	5	2	3	4	3	2	3	2	4	1	3	3	1	4	2																			
13	2	2	3	1	4	3	3	3	1	3	1	3	2	4	2	2	3	1	3	3																			
14	1	4	3	2	3	2	3	1	2	1	1	1	3	4	4	3	2	1	3	4																			

Навчальне видання

ГРУНТОЗНАВСТВО

Тести

для самоконтролю рівня знань

Укладачі:

ДЕГТЯРЬОВ Василь Володимирович

ЧЕКАР Олена Юріївна

КРОХІН Станіслав Васильович

КАЗЮТА Алла Олексіївна

Формат 60x84/16. Гарнітура Times New Roman
Папір для цифрового друку. Друк ризографічний.

Ум. друк. арк. _.

Наклад ___ пр.

Державний біотехнологічний університет
61002, м. Харків, вул. Алчевських, 44